

Metafizica uniunii sexuale

Ființele pe care noi le numim „Zei” sunt perfecte și există în afara timpului. Sunt o rasă a lui Siva sau *Maha Siddha* (cei perfecți). Acestea sunt ființe divine în adevăratul sens al cuvântului (imortali), care s-au angajat într-o știință simbolică a uniunii și ascensiunii care ne învață cum să devenim dintr-o ființă umană, o ființă divină. Aici examinăm acest simbolism.

Androginul este un simbol spiritual al uniunii dintre partea magnetică (feminină) și cea electrică (masculină) din suflet; androginul *nu* trebuie luat în mod literal.

În macrocosm, „*dumnezeu*” este chintesența/eterul și nu o ființă propriu zisă. Este pur și simplu o forță cosmică impersonală. Logosul lui *Shabda*, cuvântul. Dumnezeu în microcosm este omul perfecționat, care este Siva reîncarnat. Reîncarnarea lui *Shabda*. În sanscrită acest lucru mai este numit și *vak*, adică acela care isprăvește uniunea și se ridică deasupra timpului; acela care, va să zică, este creat din energia numită chintesență, prima materie hermetică.

„Versetul 129 sugerează că acest fundament (aici Siva) ține de natura spațiului cosmic sau macrocosmului (akasa/chintesența sau vidul), iar esența lui Jiva se regăsește în transpunerea identică a acestuia în condiția microcosmică” – Tirumantiram

Din acest motiv procesul de uniune este posibil. Numele divin antic păstrează această semnificație (AUM este numele divin și ilustrează uniunea opozitelor). Divinitatea poate fi rezumată prin numărul 8, numărul chintesenței/mercur; acest număr este un simbol al uniunii. Sufletul individual este creat din același element cunoscut sub numele de Siva, care, prin uniunea dintre trup, suflet și spirit, este purificat în aceeași energie și devine Siva prin transformarea cuprului în aur. Acest lucru este realizat prin focul Șarpelui Kundalini. Elementul lui Siva există în afara timpului și se regăsește în fiecare dintre noi, la fel cum diamantul se regăsește în cărbune. Focul Șarpelui este acela care ne transformă în corpul de diamant.

Zodiacul

Șarpele este simbolul eternității. Zodiacul reprezintă șarpele cosmic *Ananta* – simbolul Marii Lucrări (Magnum Opus).

Ofiucus este a 13-a constelație, care a fost ascunsă. După cum bine știm, în Marea Lucrare există 13 trepte. *Ofiucus* înseamnă „*omul cu șarpele*”.

Macrocosmul este înfățișat sub forma zodiacului în care se regăsesc amândouă polaritățile. În multe imagini antice, *apexul* este simbolul Marii Lucrări, a uniunii opozitelor și locul în care este descoperit al 13-lea semn zodiacal. În multe cazuri, *apexul* apare sub forma unui yoni din care iese Zeul renăscut. În unele imagini, diagrama zodiacului are *apexul* în partea de sus a acesteia. În altele, al 13-a treaptă apare sub forma logosului perfecționat al microcosmului, chiar în imaginea soarelui renăscut, cu șarpele în centrul zodiacului; centrul zodiacului este și locul soarelui. Aceasta este o reprezentare al semnificației dualiste a micro și macrocosmului, dar și a Marii Lucrări: reîncarnarea logosului, Siva. În Orient, Siva – în imaginea dansatorului cu 12 brațe din mijlocul diagramei zodiacale, încoronat de *Ananta* – simbolizează al 13-lea nivel, care este Siva.

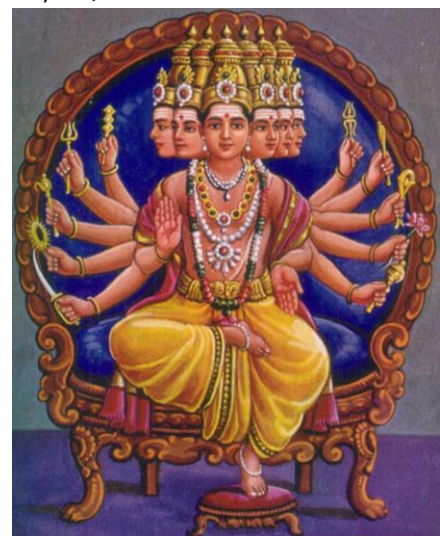

Fig. 2 Imagine cu un șarpe-dragon

Acesta este motivul pentru care capul leu-dragon reprezintă apexul în orient; acesta este situat deasupra ochiului Taurului. De asemenea, nu are partea de jos a mandibulei pentru că este logosul din care curge întreaga existență. Din acest motiv acesta nu-și poate închide niciodată gura, fiind astfel incapabil de a pune capăt existenței. Este etern. Se consideră că întreg templul este construit în imaginea acestui apex. Iar această imagine, după cum Danielou arată, este *omul verde* (*Green Man*) din occident și apare în apexul templierilor în capela Rosslyn, acesta fiind relaționată aceleiași cosmologii.

În Orient, zeitățile cu capete de animale sunt reprezentări pentru *vak* (*logosul creației*) și în general sunt arătate în imaginea dragonului-șarpe. Acest *vak* este manifestat în microcosm în funcție de imaginea sub care apare: capul de elefant, de leu și așa mai departe.

Fig. 3 Imagini cu omul verde din capela Rosslyn

Fig. 4 Versiunea orientală a apexul cu omul verde (dragonul-leu). A se nora în special gura acestuia. În această versiune apar și ochii de taur.

Uniunea opozitelor face ca sufletul să se regenereze înapoi în *vak* sau chintesență (Siva) care este simbolizat de imaginea soarelui ca manifestare materială a acestui principiu. Acesta este reprezentat prin apex. Acesta este motivul pentru care *yoga* (uniune) este egală cu numărul 13 în numerologia sanscrită.

Toate tipurile de uniune se numesc *maithuna*.

Partea feminină este spiritul care animă și transformă partea masculină în forma sa perfectă și divină. În multe imagini din Egipt și India, Zeița încalecă sexual Zeul și prin asta simbolizează uniunea și transformarea noului suflet, care învie persoana în starea renăscută. Pruncul divin este de asemenea Zeul renăscut care absoarbe ambele polarități în una singură. Mai multe despre asta în continuarea articolului.

Siva este mesajul părții masculine și feminine unificate în elementul primordial; androginul divin. Siva este un androgin și un tânăr etern de 16 ani – care în numerologie este 7: numărul complet – adică completarea procesului unificării care rafinează ființa în elementul lui Siva. *Agathodaemon* este androginul. În mod original, *Skanda* este înfățișat cu 7 capete, nu cu șase, pentru că cesta este în fapt Siva.

Actul uniunii sufletului este reprezentat prin uniunea sexuală dintre Zeu și Zeiță. *Kama* apare în templele din India până în ziua de azi. În textele sanscrite care tratează tema construirii templelor, absența imaginilor cu maithuna (uniunea sexuală) de pe zidurile templului este considerată o blasfemie. Întregul templu este construit în acord cu principiul uniunii, după cum și toate yantrele înfățișează același lucru.

Fig. 5 Maithuna pe zidurile templelor

Cupid, Kama și Catar

Aceasta este originea și semnificația lui Cupid care în mod original nu era înfățișat cum este înfățișat azi, ci în imaginea lui *agathodaemon* (care este un alt titlu pentru Dionysus), adică androginul divin de 16 ani.

„În mitologia clasică, Cupid (în latină *Cupido*, adică „dorință”) este Zeul dorinței, a dragostei, atracției și a afecțiunii erotice. Adesea, acesta este portretizat ca fiul Zeiței dragostei Venus și, în latină, mai este cunoscut și ca Amor („Dragoste”). Omologul său grecesc este Eros.”

„Kamadeva este un nume al lui Visnu în lucrarea Visnu Purana și Bhagavata Purana, dar și al lui Krishna și a lui Siva. Este numele autorului lucrării sanscrite Prayaschita padyata. Kama este un nume folosit pentru Agni.”

După cum se arată în predica de mai jos (zeul suprem), Zeii amintiți mai sus sunt, la bază, unul și același Zeu, care a trecut prin secole de difuziune și adaptare culturală.

Zeul suprem (<http://bucurialuisatan.com/zeul-suprem/>)

„Kāmadeva este reprezentat în imaginea unui bărbat tânăr, frumos, cu aripi și cu pielea verde (notă: culoarea albastră și verde erau folosite ca înlocuitor, una pentru cealaltă) care poartă un arc cu săgeți. Arcul este din trestie de zahăr, coarda este formată din albine de miere și arcu este decorat cu cinci flori parfumate diferite. Aceste cinci flori sunt: flori de ashoka, flori de lotus albe și albastre, mallika (jasmin) și flori de mango.”

Fig. 6 Aceste imagini cu Kamadeva sunt mult mai recente, însă mai păstrează câteva din elemente originale. Se poate vedea evoluția acestora: s-a păstrat arcu din trestie de zahăr, dar a dispărut coarda de albine; nu mai apare înaripat însă, uneori, e călare pe o pasăre (care are aripi); uneori culoarea verde/albastru este transferată animalului pe care îl încalecă, etc.

Kama deva este sufletul renăscut. Cupido este varianta latină pentru Kama (latina provine din sanscrită). Acesta este androginul, întrucât numele acestuia în latină este de asemenea Amor, care este venerat de catari¹ în sărbătorile dragostei.

După cum Evola spune, Amor mai înseamnă și Amrita:

„Amrita (în sanscrită अमृत; IAST: amṛta) este un cuvânt sanscrit care în mod literal înseamnă „imortalitate” și, în textele antice, acesta este adesea numit „nectar”. Cele mai vechi apariții ale acestui cuvântului este în Rigveda, unde este unul dintre multele sinonime pentru „soma” – care este băutura care, când este băută, oferă imortalitate Zeilor.”

Arcu cu săgeata sunt reprezentative pentru șira spinării și pentru aspectul străpungător al Șarpelui, în care prana-mantra este mantra energizată. În miturile orientale, înainte ca o săgeată să fie trasă cu arcu, era vibrată o mantră pentru a conferi săgeții puterea de a distruge asura (zgura). Din acest motiv Shiva Purana este descris ca o explozie atomică (solară) care distruge în totalitate cele trei orașe ale Asurei, lucru care, la rândul său, aduce uniunea și eliberarea sufletului. Vârful săgeții este și el relaționat puterii A, putere care se mișcă în sus prin coloană. A este relaționat logosului/Siva. AUM este o mantră dintr-o singură literă, pentru că este o extensie a lui A. De asemenea, aripi

¹ CATĂR², -Ă, catari, -e, s. m. și f., adj. (Adept) al unei secte maniheiste din Europa Apuseană în sec. XI-XIV, care respingea ierarhia catolică, sfintele taine, existența purgatorului și considera proprietatea privată ca un păcat. – Din fr. cathare. Cf. gr. katharos.

reprezintă și ele ascensiunea sufletului. Iar culorile albastru și verde sunt culori purificate (în sanscrită înseamnă literalmente „purificat”) fiind luate în analogie cu elementul eter.

Forma inimii apare în textele yogice și se referă la locul în care se unesc canalul roz și cel alb, atunci când Șarpele este urcat. Acest simbol al inimii este o versiune în miniatură a cobrei cu capisonul larg deschis, care reprezintă același lucru. Din acest simbolism face parte și uniunea emisferelor cerebrale care are loc cu aceeași ocazie. Acesta este motivul pentru care toate textele antice fac referire la inimă drept centrul intuiției; glanda pineală din mijlocul cap. Inima mai este simbolică și pentru yoni, în timp ce săgeata este un simbol al falusului – acestea două alăturându-se simbolismului uniunii. Simbolul suprem al uniunii complete pentru ascensiunea Șarpelui.

Fig. 7 Trinitatea Brahma, Visnu, Siva, simbolici pentru nadiile trigoane: a se observa culorile florilor pe care stau și obiectele pe care le au în mâini

La acest nivel, androginul este unificarea canalelor trigoane (ida, pingala și sușumna), prin ridicarea Șarpelui. Săgeata înseamnă și fixarea acestei puteri, apărând și în versiunea antică a mitului, versiune în care Krisna este crucificat cu săgeți de copacul sacru. Krishna este personificarea șarpelui Ananta, asupra căruia stă așezat, la fel ca Visnu. Trunchiul copacului este coloana vertebrală și ramurile sunt canalele energetice (nadi).

Kamadeva, Zeu al dragostei: această dragoste se referă la energia Shakti. Șarpele Kundalini. Cathar Amour derivă din sanscritul „amrita” care înseamnă „nectarul imortalității” și este generat în chakre atunci când Kundalini le străpunge în ascensiunea sa. Acest nectar perfecționează sufletul. Acesta este motivul pentru care Cupid sau Kama trag cu săgeți care le fac pe victime să experimenteze dragostea (imortalitatea), prin transformarea sufletului în elementul primordial al lui Siva.

Acest lucru arată că dragostea pe care catarii o venerau, era imortalitatea. Dragostea divină sau amrita este energia care este generată prin exercițiile (tapa) care unifică și transformă sufletul în Siva. În reprezentările antice, Kama este Siva. Acest lucru apare în imaginea lui Kama, care este cunoscut și ca Dionysius, Krishna și Siva.

Dionysius este numit „*al doilea Zeus*” pentru că el este Zeul renăscut și perfecționat. Din același motiv și Skanda este numit „*al doilea Siva*”. Prin consemnările lor care confirmă dovezile arheologice, grecii se trag direct din Helladiva, care este Sri Lanka din zilele noastre (în care Siva încă mai e venerat). În perioada greacă primordială – înainte ca civilizația cretană antică să fie distrusă – forma originală a lui Zeus-Dionysius era Zeul Korous. Din observațiile egiptene, distrugerea Cretei a însemnat începerea declinului și a pierderii cunoștinței culturale grecești. După acest eveniment au succedat ceilalți greci, pe care istoria prea bine îi cunoaște. Printre acești greci, Korous a devenit cunoscut ca Zeus-Dionysius. Korous este portretizat dezbrăcat și de culoare albastră – simbolul renașterii – și sub forma unui tânăr de 16 ani; acesta este acompaniat de o consoartă, cântă la flaut, are un taur sacru și 12 tovarăși vâcari (Shiva are 12 Gana și un taur sacru). Acest aspect îl descrie și pe Krisna, care este numit și Kamadeva și care se angajează în uniune sexuală cu cele 16.000 de lăptărese, cu Gopi și cu Radha, sora lui vitregă (cealaltă jumătate a sufletului).

Fig. 8 Krisna și Radha

În Kama Sutra vedem ceva important:

„Prin mijloace de inversiune sexuală, pentru a-l cuceri pe Krisna, Radha, plină de îndrăzneală, dezlănțuie copulația inversată”

Din punct de vedere sexual, aceasta este imaginea pe care o întâlnim în toate versiunile Zeiței (cum sunt Siva și Sakti), împreunându-se sexual cu Zeul pentru a-l aduce la viață, prin transformare în androginul divin.

Steaua cu șase vârfuri – simbolul uniunii și perfecționării sufletului – este compusă din triunghiul superior (yoni) unindu-se cu triunghiul inferior (falusul), pentru a genera sufletul renăscut prin maithuna interioară. Imaginile cu Zei și, în mod natural, cu forma uniunii lor sexuale din diagramele geomantice (yantra), descriu pașii științei uniunii sufletului.

Uniunea sexuală a Zeiței care montează Zeul, nu este decât o altă modalitate de a portretiza hexagrama.

Acesta este esența zilei lui Valentin (Valentine's Day). Se știe foarte bine că aceasta a fost o sărbătoare păgână în Roma și prin urmare, la un moment dat, în întreaga lume Gentilă. După cum am arătat în alte articole, în esența sa, Krishna este Siva. Putem vedea clar acest fapt dacă ne întoarcem la Koros și la Hellas (Grecia) primordială. Prin toată Grecia încă se mai găsesc pietre Lingam care proven din centrele lor sacre antice. În Egipt, după cum atât egiptenii cât și grecii afirmă, Dionysius este Osiris, iar Osiris este renăscut prin uniunea sexuală dintre Zeu și Zeiță (Osiris și Isis/Astaroth). Acesta este asociat cu Hari Krist (Krishna). Este înfățișat în aceleași imagini ca Siva-Krishna din Orient. Autorul Higgin afirmă că Zeul Irlandei, care, în alte locuri era numit Dionysius-Siva, în irlandeza antică era cunoscut, printre alte nume, drept Krishna. Imaginile populare ale lui Hari (Horus) îl arată și pe el în imaginea androgenului.

După ce grecii au pus armele jos în Sri Lanka și s-au întors acasă după campania lui Alexandru, se închinău în mod deschis la Siva-Skanda, în versiunea lui grecească Zeus-Dionysius.

Apocalipsa 2:12-13. *Pergam (...) acolo unde este scaunul de domnie al Satanei.*

Pergam a fost dedicat Zeului Zeus (Dionysius), iar altarul Zeului era în același timp și tronul acestuia.

Timpul

În Misterele oculte, decăderea însemna pierderea uniunii interioare, lucru care la rândul său manifestă dualitatea în lume (suflet). Acesta este motivul pentru care numărul 2 era profan în aceste Mistere, cum sunt cele ale lui Pitagora (care era un concept al uniunii; până și numele lui înseamnă „șarpe”). Din acest motiv Pitagora se metamorfozează într-o strălucire a lui Demeter atunci când moare.

Nu a existat nici un Bigbang. Universul a existat din totdeauna în planul numit Siva, care e Shabda, adică elementul subtil (akasa/chintesența), care există înafara timpului. Acest lucru se datorează faptului că timpul și existența materială sunt generate de forța gravitației, în care forța electrică expandează în timp ce cea magnetică contractă. Fizicianul Russel a scris despre acest univers electric. În textele antice, ființa perfectă mai este numită și Shabda.

Această polaritate dublă iese din forța primordială, numai că într-o manifestare diferită, materială. Uniunea aceleiași polarități te generează înapoi în aceeași polaritate, Shabda. E ca și cum ai inversa principiul care dă naștere puterii timpului. Și în acest mod îl transcenzi. Shabda. Din acest motiv, în Mistere, Zeul nostru este numit distrugătorul timpului, din nou și din nou. Ceea ce înseamnă eliberare din karma, care este însăși forța timpului. „Karma” mai înseamnă și „acțiune” și poate fi considerată drept acțiunea acestei forțe duale care generează timpul.

Ființa primordială este, deci, ființa care este creată din aceeași energie eterne (Shabda) și care este atinsă prin unificarea sufletului. Acesta este miezul tradiției primordiale.

Rolul sacru al homosexualității

În formele timpurii ale Misterelor, homosexualitatea era folosită pentru a exprima această știință metafizică într-o formă destul de notabilă. Chiar și pe pereții templelor.

În lumea antică, homosexualitatea era considerată al treilea sex. Acest lucru este menționat și în Kama Sutra. Există și acte homosexuale pictate pe pereții templelor, acte care sunt relaționate maithunei în sensul său cosmologic.

În mod original, metafizica sexului are la bază uniunea interioară a sufletului în androginul sacru sau în al treilea principiu sexual. Heterosexualitatea nu era importantă în acest nivel. Acest lucru intră în contradicție totală cu religia falsă a creștinismului cu rădăcinile sale evreiești, care face din heterosexualitate un lucru sfânt, plecând exclusiv de la procrearea profană și materialistă; această procreare este profană pentru că violează în mod oribil toate legile sacre și spirituale. În tradiția păgână antică, procrearea copiilor era făcută după legi metagenice convenite, în sincronizare cu astrele și în ritualuri spirituale, pentru a favoriza crearea unui copil spiritual. O asemenea cunoștință este numită „*satanism*” de către iudeo-creștinism. Varianta heterosexuală a maithuna este conținută în rămășițele ceremoniei de căsătorie (care a fost preluată din lumea păgână). Însă a fost atât de înjosită de creștinism încât și-a pierdut principiul metafizic. Căsătoriile erau parte dintr-o astfel de aranjare după legi metagenice, în care erau incluse și diagramele astrologice ale soților.

Ca observație, Kama Sutra needitată conține secțiuni întregi dedicate dragostei și sexului homosexual. De asemenea menționează și căsătoriile homosexuale, ca parte a Tradiției Primordiale. Acestea au existat până când programele evreiești le-au distrus.

Templierii – care practicați tradiția primordială (satanismul) – au ales să portretizeze doi cavaleri pe un singur cal, pentru a arăta acest principiu. Acest lucru aruncă lumină peste primele Mistere, în care Siva era considerat a fii de natură homosexuală: acest lucru era o alegorie. Homosexualitatea reprezintă o pereche al aceluiași sex fizic, însă la o altă arată polaritatea metafizică din suflet, împreunându-se în aceeași ființă fizică. Homosexualul este al treilea sex, toate acestea desemnând androginul.

„Skanda (nota mea: Shiva), este protectorul homosexualilor, care sunt considerați ființe privilegiate și benefice.” – Alain Danielou

Calul este și el un simbol al energiei Șarpelui. Și nu, nu biserica creștină a ales emblema templierilor cu scopul de a-i acuza de homosexualitate.

Așadar, toate acestea arată principiul androginului. Motivul pentru care toate acestea au la bază al treilea sex este pentru că o asemenea uniune sexuală nu creează oameni noi. Așa că exaltă cel mai înalt principiu *metafizic* al maithuna. Prin atacarea homosexualității, evreii (miezul programelor avraamice, care sunt motivul pentru care homosexualitatea este urâtă), atacă esența cunoștinței oculte despre maithuna și zeificare. Dintotdeauna acest principiu a fost arătat sub forma uniunii sexuale. Un alt exemplu, Zeul renăscut e întotdeauna bisexual. Cu alte cuvinte, o uniune sexelor. Transsexualitatea a fost de asemenea sacră și era considerată – la fel ca și homosexualitatea – al treilea sex, care întrupează cosmologia divinului.

Siva este al treilea sex, androginul divin.